

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Abdiae Babyloniae Primi Episcopi Ab Apostolis Constitviti, de historia certaminis Apostolici, libri decem

Abdias <Babylonius>

Coloniae, 1576

VD16 B 5299

Liber Qvartvs Abdiæ Babyloniæ Episcopi, De historia ac rebus gestis à
Iacobo Ioannis fratre germano, Domini nostri Iesu Christi discipulo atque
Apostolo, ab Africano historico ex Hæbraica lingua in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-45288

est. Stratocles porrò frater eius, cum hæc audiisset, de bonis Proconsulis nihil contingere voluit, dicens. Quæ tua sunt, tecum pereat. Mihi sufficit Dominus Iesus, quem cognoui per famulum eius Andream. Est autem passus venerabilis & sanctus Dei Andreas Apostolus apud Achaïam, in ciuitate Patris, sub Aegeate Proconsule, pridie Kalendas Decembris, regnante Domino Iesu Christo, cui sit gloria in sæcula sæculorum, Amen.

LIBER QVARTVS AB-
dia Babylonia Episcopi, De histo-
ria ac rebus gestis à Iacobo Ioan-
nis fratre germano, Domini nostri
Iesu Christi discipulo atque Apo-
stolo, ab Africano historico ex He-
braica lingua in Latinum sermo-
nem translatus.

Iacobus Zebedæi filius, & Ioannis qui Euāgelium reliquit, frater germanus fuit: quem Christus Saluator noster,

noster in naui cum patre, & fratre visum, sequi se iusserat. Quod diuino compunctus amore fecit, adhæsitque Domino nostro ex eo tēpore non solum vt discipulus, quos multos habuit, verum etiam in monte ad Apostolatus apicem ab eodem vocatus, post passionem Domini, Iudæam & Samariam in diuisione Apostolica sortitus est. Quas prouincias cum perageret, ingrediens per synagogas secundum scripturas, ostendebat omnia quæ à Prophetis prædicta erant de Domino Iesu Christo, ea in ipso impleta esse. Quod dum fieret, opponerent se Sancto Apostolo Hermogenes & Philetus quispiam asserentes, quod non verus Dei filius esset Iesus Christus Nazaræus, cuius se ille Apostolum memoraret. Iacobus autem in spiritu sancto confidenter agens, omnes assertiones illorum euacuauit, ostendens de scripturis sanctis, hunc esse verum filium Dei, generi humano promissum. Quare motus Philetus, cum Iacobi prudentiam admiraretur, reuersus ad Hermogenem, dixit ei: Iacobum, qui se seruum Christi Iesu Nazaræni adserit

serit

serit, & Apostolum eius scias superari non posse, nam in nomine eius vidi eum dæmones ex obsessis corporibus eijcientem: vidi eum & cæcos illuminantem, leprosos mundantem. Afferunt etiam amicissimi mei, quod viderint insuper eum mortuos suscitantem. Sed quid multis moramur? Omnes scripturas sanctas memoriter retinet, ex quibus ostendit, non esse alterum filium Dei, nisi illum quem Iudæi crucifixerunt. Quare si consilio meo obtemperas, eamus ad eum, & indulgentiam impetremus. Quod si non feceris, ego saltem relicto te, ad ipsum me conferam, vt discipulus eius esse merear. Quæ vt audiuit Hermogeneas, ira succensus, Philetum vinculis magicis constrinxit, & ait: Videbimus si Iacobus tuus soluat te. Philetus autem misit festinanter puerum suum ad Iacobum, vt ei nunciaret quæ gesta essent, & statim misit beatus Apostolus sudarium suum Phileto, dicens: Dominus Iesus Christus erigit alligatos, & ipse soluit compeditos. Statim autem vt de sudario eius tetigit eum, qui missus erat, resolutus à vinculo magi, currens venit ad Iacobum, &

cœpit

flagraremus, ecce hunc adducimus tibi, Ad quem Apostolus Dei: Stultissime hominum (inquit) cum inimicus generis humani rationem tecum haberet, quare non considerasti, quos ad lesionem meam mitteres? Sed tamen illos adhuc non permitto, ut furorem suum tibi ostendant. Clamabant quoque tum ipsi daemones: Da nobis eum in potestatem, ut possimus & tuas iniurias vindicare, & nostra incendia. Ad quos Apostolus: Ecce (inquit) Philetus ante vos stat, cur eum non tenetis? Dicunt ei daemones: Nos non possumus vel formicam contingere, quae in cubiculo tuo est. Tunc beatus Iacobus ad Philetum ait. Ut cognoscas scholam Domini nostri Iesu Christi hanc esse, ut discant homines bona pro malis reddere, ille te ligavit, tu eum solue: Ille te vinctum a daemonibus ad se conatus est adducere, tu eum captum a daemonibus liberum ire permitte: Itaque ut soluit eum Philetus, deiectus & confusus Hermogenes stetit.

Ad quem conuersus Apostolus Domini: Vade liber, quocunque volueris. Non est enim disciplinae nostrae, ut inuitus aliquis conuertatur.

Dicit

Dicit ei Hermogenes : Ecce noui iras
 dæmonum, nisi mihi dederis aliquid
 quod mecum geram, tenebunt me, &
 diuersis cruciatibus interficient me.
 Cui beatus Iacobus : Accipe (inquit)
 baculum itineris mei, & cum eo per-
 ge securus quocunque uolueris. Qui
 accipiens baculum Apostoli, abiit ad
 domum suam. Et haud mora, collectis *Zαβδρον*
 libris magicis: zabyras plenas ad Apo- *Græcis ar-*
 stolum attulit ceruicibus & suis & di- *mamentorū*
 scipulorum impositas, & cœpit eos *repositorium*
 ignibus coram eo comburere. Sed Ia- *est.*
 cobus prohibuit: Ne fortè odor incen-
 dij (inquit) vexet incautos, appende
 zabyris lapides & plumbum, & mitte
 in mare. Quod cum fecisset Hermoge-
 nes, reuersus cœpit tenere plantas A-
 postoli rogās eum & dicens: Anima-
 rum liberator, accipe pœnitentem,
 quem inuidētem & detrahentem ha-
 ctēnū sustinuisti. Respondens dixit
 Iacobus: Si veram Deo pœnitentiam
 obtuleris, veram eius indulgentiam
 consequeris.

Dicit ei Hermogenes : In tantum
 veram Deo pœnitentiam offero, vt
 omnes codices meos, in quibus erat
 illicita præsumptio, abiecerim, &

omnibus simul artibus renunciauerim inimici.

Tunc Sanctus Apostolus: Vade (inquit) per domos eorum quos eueristi, vt & reuoces Domino quæ tulisti. Doce hoc esse verum, quod antea docebas esse falsum: & hoc esse falsum, quod modò docebas verum. Idolum, quoque quod adorabas, & diuinationes tibi putabas, ab eo responderi, confringe. Prætereà pecunias quas malo opere acquisisti, bona ratione eripende: vt sicut fuisti filius diaboli, imitando diabolum, efficiaris ita filius DEI sequendo DEVM, qui quotidie etiam ingratissimis præstat beneficia, & se blasphemantibus exhibet alimenta. Si enim cum malus esses, circa DEVM bonus circa te extitit Dominus, quantò magis erit circa te benignior, si magus esse cessaueris, & bonis operibus cœperis complacere? Hæc & his similia dicente Iacobo, in omnibus obtemperauit Hermogenes, & incœpit in Dei esse timore perfectus, & etiam virtutes per eum plurimæ fuerunt à Domino. Videntes igitur Iudæi, quia hunc magum, quem inuicem putabant, ita conuertisset Apostolus

sto
cos
uen
didi
nib
lym
hen
à po
cust
qui
que
nes
spir
viri
lij e
tri r
us h
men
hel.
mat
min
hæ à
cabi
Abr
ante
& a
qua
tuti
est, n

stolus & oēs simul discipulos & amicos eius, qui solebāt ad synagogā cōuenire. Iesu Christo per Iacobum credidisse, obtulerunt pecunias centurionibus duobus, qui præerant Hierosolymis, Lysie & Theocrito. vt comprehenderent Iacobum. Exorta autem à populo seditione, cūm duceretur in custodiam, dicebant ei Pharisæi. Vt quid prædicas IESVM, hominem, quem inter latrones crucifixum omnes scimus. Ad quæ Iacobus repletus spiritu sancto: Audite me (inquit) viri fratres, & omnes qui Abraham filij esse cupitis. Promisit DEVS patri nostro Abraham quòd in semine eius hæreditarentur omnes gentes. Semen autem eius non est super Israhel, sed supra Israhel. Ille enim cum matre sua Agar eiectus, à portione seminis Abraham exclusus fuit. Abraham à Deo dictum est, quia in Isaac vocabitur tibi semen. Amicus autem Dei Abraham pater noster appellatus est, antequam circumcisionem acciperet, & antequam Sabbata coleret, & antequam legem aliquam diuinæ constitutionis sciret. Amicus autem factus est, non quidem circūcidendo se, sed

*Vaticinia
Propheta-
rum de
Christo*

credendo in Deum, hoc quod in semine eius hæreditentur omnes gētes. Si ergo Abraham amicus factus est credendo, constat, inimicum Deo esse, qui non credit in Deum: Hæc cum differuisset Apostolus, dixerunt Iudæi: Et quis est, qui non credit in Deum? Iacobus respondit: Qui nō credit, quod in semine Abrahæ hæreditentur omnes gētes: Qui non credit Moysen dicentē: Suscitabit vobis Dominus Prophetam magnum, ipsum audietis tanquam me, per omnia quæ præceperit vobis. Hoc autē promissum Esaias prædixit, quo ordine fieret, ait enim: Ecce virgo in vtero concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emanuel quod est interpretatum, nobiscū Deus. Addit Hieremias: Ecce ventet redemptor tuus Hierusalem, & hoc eius signum erit: Cæcorum oculos aperiet, surdis reddet auditum, & voce sua excitabit mortuos. Ezechiel hunc etiam designat dicens: Veniet rex tuus Syon, venit humilis, & restaurat te. Daniel quoq; dicit: Sicut filius hominis, ita adueniet, & ipse obtinebit principatus & potestates. Prædixit hunc & David: Dominus dixit ad me, filius meus

meus es tu. Et patris vox de filio dicit: Ipse inuocabit me. Pater meus es tu. & ego primogenitum ponam illum excelsum apud reges terræ. Et iterum: de fructu ventris tui ponam supra sedem meam. Quia & passionem eius prædixerunt prophetæ: Esaias enim dicit: Sicut ouis ad occisionem ductus est. Et David in persona eius dicit: Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea: Ipsi verò considerauerunt & inspexerunt in me, diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. Et alio loco David ait: Dederunt in escam meam fel, & in siti mea potauerunt me aceto, & iterum de morte eius vaticinatus: Caro mea requiescit in spe, quoniam non derelinques in inferno animam meam, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. Vox autem filij ad patrem dicit: Exurgam adhuc, & tecum sum. Et iterum: Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum, nunc exurgam dicit Dominus. De ascensione præterea illius dictum est à Propheta: Ascendit in altum, captiuam duxit captiuitatem. Et iterum: Ascen-

dit DEVS in iubilatione. Et rursus ascendit super Cherubin, & volauit. Item Anna mater sancti Samuelis dicit: Dominus ascendit in caelos, & tonat. Et multa alia inueniuntur in lege de ascensione eius testimonia. Nam quod sedeat ad dextram patris. Item Dauid inquit: Dicit Dominus Domino meo sede a dextris meis. Et quod venturus sit iudicare saeculum per ignem, dicit Propheta. Et iterum Dominus manifeste veniet, Deus noster & non silebit. Ignis in conspectu eius ardebit, & in circuitu eius tempestas valida. Haec omnia in Domino nostro IESU Christo, & impleta sunt partim, quae fuerunt praedicta, & quae nondum facta sunt implebuntur propediem, ita sicut Prophetae praedixerunt vobis. Ait enim Esaias: Surgent mortui, & resurgent, qui in monumentis sunt, Si interrogas, Quid erit, si resurrexerint? Respondit Dauid, audiuisse se Dominum loquentem. Semel loquutus est Deus, duo haec audiui: Quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia, qui reddes unicuique secundum opera sua. Vnde, viri fratres, vnusquisque vestrum poenitentiam agat, vt non recipiat

pia
part
xeru
cruce
tam
nau
Ada
tu fe
lis a
li eu
caste
nasc
ster
pare
pera
stus
cum
stun
la re
sona
ret:
nis,
niq;
lata
pro
set,
ce cl
tere
fuer

piat secundum opera sua, qui se sci^e participem esse eorum, qui cruci affixerunt eum, qui mundum totum à cruciatibus liberauit. Siquidem è spuatamento suo oculos cæci nati illuminauit: & vt probaretur ipse esse, qui Adam de limo terræ formauerat, lutū fecit de saliuā sua, & imposuit oculis ac sanauit eos. Et cū nos discipuli eius interrogassemus illum, qui peccassent, hic an parentes eius, vt cæcus nasceretur? Respondit nobis Magister dicens Neque hic peccauit; neque parentes eius, sed vt manifestentur opera Domini in eo: id est, vt manifestus fieret artifex, qui eum fecerat, cū ipse faceret quòd minùs fuerat factum. Nam & hoc, quòd pro bonis mala recepturus esset, prædictū est in persona eius, per Dauid regem, cū diceret: Retribuebant mihi mala pro bonis, & odium pro dilectione mea. De^s niq; post tanta beneficia in Iudæos collata, cū tot paralyticos curasset, leprosos mādasset, tot dæmones fugasset, & mortuos suscitasset, oēs vna voce clamauerūt: Reus est mortis. Præterea quòd à suo discipulo tradendus fuerat, hoc ordine item prædictū fuit

F s

à Da.

à David: Qui edebat panem meum,
ampliauit aduersus me supplantatio-
nem. Hæc omnia, viri fratres, filij A-
brahæ prædixerunt, loquente per os
eorum spiritu sancto. Nunquid si hæc
non credimus, poterimus euadere per-
petui ignis supplicium, aut non meri-
tò puniendi erimus? cùm etiam, gen-
tes credant vocibus Prophetarum: nos
verò populus quondam electus, nul-
lam Patriarchis & Prophetis nostris
fidem adhibebimus? Equidem cenfeo
erubescenda & punienda tot factis &
sceleribus crimina. lachrymosis vocibus
lugenda esse nobis, vt poenitentiam
nostram pius indultor accipiat: ne
illa nobis tandem eueniant, quæ gen-
tilibus maioribusque nostris accide-
runt. Aperta est terra, & deglutiuit
Dathan, operuit super synagogam A-
byron. Exarsit ignis in synagoga eor-
um, & flâma consumpsit peccatores.
Hæc cùm differuisset, non sine admi-
ratione & singulari gratia Dei coram
turbis clamauerunt, omnes vna voce,
dicentes: Peccauimus, iniustè egimus.
da nobis remediũ, quid faciamus? Qui-
bus Iacobus ait: Viri fratres, nolite de-
sperare: credite tantum, & baptiza-
mini

mini; vt deleantur omnia peccata vestra. Cùm itaq; post hūc sermonem B. Apostoli, multi ex Iudæis baptizati essent, Abiathar Pontifex anni illius, videns magnū quotidie populū in Iesum credere, p̄ pecunias excitauit seditionem grauissimam, ita vt vnus ex scribis Phariseorum mitteret funē in collū Apostoli, & perduceret eum ad Prætorium Herodis regis. Herodes is filius Archelai erat: qui vt causam accepit, iussit beatum Iacobum decollari. Cūq; duceretur ad locū supplicij: vidit paralyticum iacentem, & clamantem sibi: Vir sancte libera me à doloribus, quibus omnia membra mea cruciantur. Ad quem couersus Apostolus: In nomine (inquit) crucifixi Domini mei IESV Christi, pro cuius fide ducor ad mortē exurge sanus, & benedic saluatorem tuum. Et protinūs exurrexit, & cœpit gaudens currere, & benedicere nomen Domini Iesu. Tunc ille Phariseorum scriba, quē diximus funem collo eius circūdidisse, Iosias nomine, procidens ante pedes Apostoli: Obsecro te (ait) vt des mihi indulgentiam, & facias me nominis sancti participem, Ad quem

conuersus Iacobus dicit: Tu credis, quia Dominus Iesus Christus, quem crucifixerunt Iudæi, ipse sit verus filius Dei viui? Et ait Iosias? Ego credo, & hæc est fides mea, ex hac hora. quia ipse est filius Dei viui. Quæ videns Abiathar Pontifex, Scribam iussit comprehendere, & dixit ei: Si non discesseris à Iacobo, & maledixeris nomen Iesu, cum ipso decollabere. Cui Iosias: Maledictus (inquit) tu, & maledicti omnes dies tui. Nomen autem Domini IESV Christi, quem Iacobus prædicat, est benedictum in secula. Tunc Abiathar felle succensus, pugnis cedere Scribam præcepit: & missa relatione de eo ad Herodem, impetrauit vt simul cum Iacobo decollaretur. Iacobus igitur cum Iosia ductus ad locum supplicij, antequàm decollaretur, rogauit spiculatorem, vt aquæ illi facultas fieret, & allata est ei lagena plena cum aqua. Quam accipiens Apostolus: Credis (inquit) in nomine IESV Christi, filij Dei? At ille dixit: Credo. Et perfudit eum Iacobus. & dixit: Da mihi pacis osculum. Cumque osculatus esset eum, posuit manum super caput eius, & benedixit eum, & fecit

& fecit signaculum crucis Christi in fronte eius, & haud mora, ceruicem spiculatori porrexit. Post & Iosias, perfectus iam in fide, martyrij palmam exultans accepit, pro eo quem in mundum nobis saluti Deus æternus miserat: Cui sit honor & gloria, in sæcula sæculorum.

LIBER QVINTVS HISTORIA Apostolica, de rebus à sancto Ioanne Euangelista gestis, authore Abdia Babylonia Episcopo, & Iulio Africano interprete.

Ioannes Iacobi superioris frater germanus, sed minor natus, Zebedæo patre, cum piscaretur, vocatus à Christo fuit: quem postea non solum ad Apostolatus culmen euexit, sed præcipuo quodam amore complectebatur. Vnde & in monte cum se Christus mani festasset, & in horto cum caperetur ex tribus vnus fuit. Quin & in cæna postrema cum nouum illud testamentum salutis nostræ mundi Saluator conderet, proximè Christo as-

F 7. fidens